

การบูรณาการทฤษฎีสู่การปฏิบัติของนิสิตครูสาขาวิชาพลศึกษา

Integrating Theory to Practice of Pre-service Physical Education Teachers

วิชาญ มะวิญธร

Wichan Mawinthorn

ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบูรณาการทฤษฎีสู่การปฏิบัติของนิสิตครูสาขาวิชาพลศึกษาในระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือ นิสิตสาขาวิชาพลศึกษา ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์: การปฏิบัติการสอนและการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนปี การศึกษา 2559 จำนวน 78 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามโดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านข้อมูลขั้นพื้นฐาน 2) ด้านการจัดการเรียนรู้ 3) ด้านการวางแผนการสอน และ 4) ด้านการปฏิบัติการสอน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

ผลการวิจัยพบว่า 1) นิสิตครูสาขาวิชาพลศึกษา ส่วนใหญ่ มีภาระงานสอน 8-12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และ นิสิตส่วนใหญ่สอนเฉพาะวิชาพลศึกษา 2) นิสิตคำนึงถึงความสำคัญของการศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติและหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ นิสิตส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับขั้นของการฝึกหัดและขั้นของการนำไปใช้ ซึ่งเป็นขั้นที่นักเรียนจะได้มีส่วนในการเคลื่อนไหวตลอดกิจกรรมการเรียนการสอน 3) นิสิตส่วนใหญ่มีการวางแผนการสอนที่ให้ผู้เรียนเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมตลอดการจัดการเรียนรู้และออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้โดยคำนึงถึงเป้าหมายของวิชาพลศึกษา 4) นิสิตสะท้อนให้เห็นว่าการปฏิบัติการสอน เป็นไปตามหลักของการสอนวิชาพลศึกษา

คำสำคัญ: นิสิตครูสาขาวิชาพลศึกษา พลศึกษา การเตรียมครูพลศึกษา

Abstract

The purpose of this research was to investigate the integrating theory into practice of the pre-service physical education teachers during their student teaching. The participants were 78 pre-service physical education teachers who enrolled in a field experience: student teaching and Classroom Action Research course of academic year 2016. The instrument was a questionnaire that was divided into four aspects: 1) demography, 2) learning management, 3) lesson planning, and 4) teaching practice. The data were analyzed by using descriptive statistics, which are frequency, percentage, mean (μ), and standard deviation (σ).

The research findings were as follows: 1) most of the pre-service teachers taught 8 – 10 periods per week and were assigned to teach only physical education in school; 2) They recognized and implemented the National Education Act B.C. 1999 and the Basic Education Core Curriculum B.E. 2551 as a guideline for their learning management. Most of them focused on the practice and application stages to ensure that students maintain their movement during their instructional activities; 3) They planned their activities engaging students into their lessons and designed their lesson contributing to the purposes of teaching physical education; 4) They reflected that their teaching practices followed the principles of teaching physical education.

Keywords: Pre-Service Physical Education Teachers, Physical Education, Preparing Physical Education Teachers

บทนำ

ปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านวัฒนธรรมทางสังคม รวมทั้งทางการศึกษาด้วย ในทางการศึกษา ทั้งนโยบายการศึกษา หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนมีความสำคัญที่สุด และสภาพที่เอื้อต่อการเรียนรู้มีการเปลี่ยนแปลง (Mitchell and Walton-Fisette, 2016) พลศึกษาเป็นสาขาวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญในการจัดการศึกษาซึ่งส่งเสริมการเจริญเติบโตและพัฒนาของเด็กทุกคนโดยผ่านกิจกรรมทางกาย เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกด้าน เช่น ทักษะ ความรู้ และเจตคติ อาจบอกได้ว่าไม่มีวิชาใดที่ออกแบบการจัดการจัดการเรียนรู้อะไรที่จะทำให้มีวิถีชีวิตที่กระฉับกระเฉง ซึ่งทำให้วิชาพลศึกษาเป็นองค์ประกอบหนึ่งของรายวิชาที่หลักสูตรของโรงเรียนต้องจัดให้ผู้เรียน (Pangrazi and Beighle, 2013)

ในการเป็นครูผู้สอนพลศึกษา เป็นหน้าที่ของครูผู้สอนที่จะทำให้เกิดความมั่นใจได้ว่า ผู้เรียนได้รับความรู้ มีทักษะและมีความมั่นใจที่จะทำให้ผู้เรียนมีวิถีชีวิตที่กระฉับกระเฉงพัฒนาความสามารถในการเคลื่อนไหว ดังนั้นต้องจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ครูต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการสอนต่าง ๆ เช่น การสร้างแรงจูงใจ ความสามารถในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นต้น (Mitchell and Walton-Fisette, 2016) สอดคล้องกับ Boonchai (2012) ที่กล่าวว่าพลศึกษามีเป้าหมายและจุดมุ่งหมายเช่นเดียวกับการศึกษาแขนงอื่นๆ คือ เป็นวิชาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และจิตวิญญาณ โดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวเป็นสื่อกลาง สิ่งสำคัญในการวางแผนเป้าหมายทางพลศึกษา คือ ต้องให้ผู้เรียนบรรลุซึ่งเป้าหมายทางการศึกษาด้วย เป้าหมายและจุดมุ่งหมายทางพลศึกษา ถือเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน ซึ่งครูหรือผู้เกี่ยวข้องทุกคนควรจะได้กำหนดไว้การศึกษา นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Lacy (2015) ที่กล่าวว่าโครงสร้างของโปรแกรมพลศึกษา ควรจะให้ประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเจริญเติบโตตามกรอบการเรียนรู้ของของวิชาพลศึกษา (Learning domains) ซึ่งประกอบด้วย สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพพิสัย พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และเจตคติพิสัย

ครูผู้สอนที่มีประสิทธิภาพ สามารถสามารถเลือกใช้วิธีการสอนมากกว่าหนึ่งวิธี ซึ่งจริงๆ แล้วในหนึ่งบทเรียน ผู้สอนอาจใช้วิธีการสอนหลายวิธี (Pangrazi and Beighle, 2013) ซึ่งครูผู้สอนจะต้องมีการวางแผนก่อนดำเนินการ

การสอน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการเลือกแบบและวิธีสอน การใช้อุปกรณ์อย่างมีประสิทธิภาพ การใช้เวลาในการสอนแต่ละเนื้อหา การบริหารจัดการสถานที่สำหรับการสอน การพิจารณารูปแบบของการจัดแถวเพื่อทำการสอน สอดคล้องกับ Mitchell and Walton-Fisette (2016) ที่พูดถึงการเป็นครูว่า ครูสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ ซึ่งต้องใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย ความหลากหลายของหลักสูตร และวิธีการสอน ใช้เครื่องมือและกลยุทธ์ในการประเมินที่หลากหลาย

Darst and Pangrazi (2009) กล่าวว่า การสอนที่มีประสิทธิภาพเป็นเรื่องที่ค่อนข้างกว้างและเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไป สามารถให้คำจำกัดความได้อย่างหลากหลาย สิ่งง่าย ๆ คือ ที่สามารถเห็นได้คือ ผู้เรียนได้เรียนรู้อะไรจากการมีปฏิสัมพันธ์กับครูสอน เป้าหมายของการสอนคือการเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ เติมเต็มสิ่งที่เรียนผ่านมาแล้ว การปรับเปลี่ยนทัศนคติ และการให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีจากการเรียน ถ้าผู้เรียนไม่ได้เรียน การเรียนการสอนก็จะไม่เกิดขึ้น สอดคล้องกับ Capel and Whitehead (2010) การสอนเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน และเป็นกิจกรรมที่หลากหลาย สิ่งที่สำคัญ คือ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่สอน และจะสอนอย่างไร

ในบทบาทของการเป็นครูพลศึกษา จะต้องทำหน้าที่ในการให้ความรู้กับผู้เรียน โดยต้องมั่นใจได้ว่าผู้เรียนมีความรู้ มีทักษะ มีเจตคติที่ดี และมีสมรรถภาพทางกายที่ดี รวมทั้งคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนทุกคน ครูมีหน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือผู้เรียนในด้านต่าง ๆ สอดคล้องกับ Shimon (2011) ที่กล่าวว่า นอกจากการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพแล้ว ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีด้วย (role model) ทั้งในด้านของทัศนคติต่อวิชาชีพ คุณค่าของการสอน และพฤติกรรมของผู้สอน ซึ่งจะปรากฏแก่สายตาของผู้เรียนตั้งแต่ผู้สอนเข้ามาในห้องเรียน

การจัดการเรียนการสอนทางพลศึกษาเป็นเรื่องที่ซับซ้อน แตกต่างจากสาขาวิชาอื่น ซึ่งวิชาพลศึกษามุ่งเน้นไปที่ เรื่องเกี่ยวกับทักษะพิสัย พุทธิพิสัย จิตพิสัย (Lund and veal, 2013) สอดคล้องกับ Lacy (2015) ได้พูดถึงองค์ความรู้ทางพลศึกษาเป็น 4 ด้าน คือ ทักษะพิสัย พุทธิพิสัย จิตพิสัย และสมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับสุขภาพพิสัย ดังนั้นการประเมินผลทางพลศึกษาจึงจำเป็นต้องมีวิธีการวัดและประเมินผลให้ครอบคลุมองค์ความรู้ทางพลศึกษา การบริหารจัดการชั้นเรียน ประกอบด้วย การให้ผู้เรียนมีความสนใจในกิจกรรมการ

เรียนรู้ การเข้าร่วมกิจกรรม การจัดกลุ่มผู้เรียน และการจัดการกับอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับการจัดการเรียนการสอน

การฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์มีความสำคัญกับวิชาชีพครู เพราะนิสิตที่ได้มีการศึกษาความรู้เกี่ยวกับการสอน การฝึกปฏิบัติการสอนในรายวิชาต่างๆ ตามหลักสูตร นิสิตจะได้มีโอกาสในการนำความรู้ทางวิชาการ หลักการ ทฤษฎีต่าง ๆ และใช้ความสามารถของนิสิตไปบูรณาการและประยุกต์ใช้ในระหว่างการศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพในโรงเรียน

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา เป็นหลักสูตรมุ่งเน้นการผลิตครู มีหน้าที่ในการเตรียมความพร้อมให้กับนิสิตในด้านความรู้รวมทั้งการจัดประสบการณ์เกี่ยวกับวิชาชีพครู เพื่อให้บัณฑิตเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจ และมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอน การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ดังนั้นครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้ การวางแผนการจัดการเรียนรู้อุบัติการณ์การสอน รวมทั้งมีทักษะในการดำเนินการทดสอบทางพลศึกษาในด้านต่าง ๆ สามารถเลือกแบบทดสอบในด้านต่าง ๆ ได้ เข้าใจกระบวนการสร้างแบบทดสอบพุทธพิสัย ทักษะพิสัย จิตพิสัยและสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพพิสัย เข้าใจเกี่ยวกับการประเมินทางพลศึกษา

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา จึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงการบูรณาการทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติของนิสิตครูสาขาวิชาพลศึกษาในระหว่างการศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์ซึ่งเป็นนิสิตที่เรียนในวิชาชีพครู และต้องออกไปประกอบอาชีพครู ดังนั้นการศึกษาถึงการจัดการเรียนการสอนของนิสิต จะทำให้ทราบว่านิสิตมีความสามารถในการนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนตลอดหลักสูตร ไปบูรณาการใช้ในการสอนวิชาพลศึกษาได้อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการบูรณาการทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติของนิสิตครูสาขาวิชาพลศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการบูรณาการทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติของนิสิตครูสาขาวิชาพลศึกษาในระหว่างการศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์ ผู้วิจัยได้ศึกษาการจัดการเรียนการสอน โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่

1) ด้านข้อมูลขั้นพื้นฐาน 2) ด้านการจัดการเรียนรู้ 3) ด้านการวางแผนการสอน และ 4) ด้านการปฏิบัติการสอน

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือ นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์ สาขาวิชา

พลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 01162423 ประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์: การปฏิบัติการสอนและการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ภาคปลาย ปีการศึกษา 2559 จำนวน 78 คน

ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

1. เป็นแนวทางให้กับอาจารย์สาขาวิชาพลศึกษาในการจัดการเรียนการสอนให้กับนิสิตสาขาวิชาพลศึกษา
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาพลศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือ นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 01162423 ประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์: การปฏิบัติการสอนและการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนภาคปลาย ปีการศึกษา 2559 จำนวน 78 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านข้อมูลขั้นพื้นฐาน 2) ด้านการจัดการเรียนรู้ 3) ด้านการวางแผนการสอน และ 4) ด้านการปฏิบัติการสอน โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการวางแผนการสอน และด้านการปฏิบัติการสอนมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า และมีแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านข้อมูลขั้นพื้นฐาน 2) ด้านการจัดการเรียนรู้ 3) ด้านการวางแผนการสอน และ 4) ด้านการปฏิบัติการสอน

แบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากร เป็นแบบสอบถามที่สามารถให้เลือกข้อคำตอบได้หลายคำตอบ คำถามปลายเปิดและมาตราประมาณค่าที่ผู้วิจัยดำเนินการสร้างขึ้น

เพื่อใช้สอบถามนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการวางแผนการสอน และด้านการปฏิบัติการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ จากตำรา เอกสาร งานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดหัวข้อและรายการในแบบสอบถาม

2. จากกรอบแนวคิดที่ได้ นำมากำหนดโครงสร้างของแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โดยมีเนื้อหาครอบคลุมเกี่ยวกับด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการวางแผน การสอน และด้านการปฏิบัติการสอนโดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านข้อมูลขั้นพื้นฐาน 2) ด้านการจัดการเรียนรู้ 3) ด้านการวางแผนการสอน และ 4) ด้านการปฏิบัติการสอน

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา จำนวน 5 ท่าน พิจารณาความถูกต้องเพื่อให้ได้แบบสอบถามที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ IOC (Item- Objective Congruency Index) โดยวิธีการของ Rovinelli and Hambleton มีค่าอยู่ระหว่าง 0.8-1.0

4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาค่าดัชนีความสอดคล้องแล้วไปทดลองใช้ (try-out) กับนิสิตสาขาวิชาพลศึกษา ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา 01162422 ประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์: การปฏิบัติการสอน ภาคต้น ปีการศึกษา 2559 ในการสัมมนาระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบแอลฟาของ Cronbach (α -coefficient) มีค่า 0.88

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยนำแบบสอบถามให้กับนิสิตเพื่อตอบแบบสอบถาม ในวันที่มีการสัมมนาหลังการฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์ พร้อมทั้งรับคืนด้วยตนเองและตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์จำนวน 78 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1) ใช้ค่าความถี่กับค่าร้อยละ ของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

2) หาค่าเฉลี่ย (μ) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ของข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ การวางแผนการสอน และการปฏิบัติการสอน

ผู้วิจัยได้จัดค่าคะแนนเฉลี่ยเพื่อใช้เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่คำนวณได้ในแต่ละรายการได้จัดช่วงคะแนน

$$\text{ช่วงคะแนน} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\text{ช่วงคะแนน} = \frac{5 - 1}{1} = 0.8$$

แล้วจึงนำมาจัดช่วงคะแนนโดยกำหนดความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

4.21- 5.00 หมายถึงปฏิบัติมากที่สุด

3.41- 4.20 หมายถึงปฏิบัติมาก

2.61- 3.40 หมายถึงปฏิบัติปานกลาง

1.81 - 2.60 หมายถึงปฏิบัติน้อย

1.00 - 1.80 หมายถึงปฏิบัติน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาการบูรณาการทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติของนิสิตครูสาขาวิชาพลศึกษาในระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์นำเสนอและวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับคืนและมีความสมบูรณ์จำนวน 78 ฉบับจากแบบสอบถามทั้งหมด 78 ฉบับคิดเป็น 100%ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ด้านข้อมูลขั้นพื้นฐาน

จากการศึกษารายวิชาที่ทำการสอนของนิสิตพบว่า ส่วนใหญ่นิสิตมีชั่วโมงสอน 8-12 คาบต่อสัปดาห์ นิสิตสอนเฉพาะวิชาพลศึกษาจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 71.8 รองลงมา สอนวิชาพลศึกษาและวิชาสุขศึกษาจำนวน 19คน คิดเป็นร้อยละ 24.4 และ สอนวิชาพลศึกษาและรายวิชาอื่นๆ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8

2. ด้านการจัดการเรียนรู้

นิสิตส่วนใหญ่คำนึงถึงความสำคัญของการศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เช่น หลักการสำคัญในการจัดการเรียนรู้กระบวนการเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้และการประเมินผลการเรียนรู้ นิสิตส่วนใหญ่จัดการเรียนการสอนมุ่งพัฒนา ความรู้ทักษะ คุณธรรมและจริยธรรม

สมรรถภาพทางกายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ นิสิตส่วนใหญ่ดำเนินการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย ชั้นเตรียม ชั้นอธิบายและสาธิต ชั้นฝึกหัด ชั้นนำไปใช้ และชั้นสรุป เวลาที่ใช้สอนคือ 5, 10, 15, 15, 5 นาที ตามลำดับและให้ความสำคัญกับขั้นของการฝึกหัดและขั้นของการนำไปใช้

3. ด้านการวางแผนการสอน

ตารางที่ 1 ระดับการปฏิบัติการวางแผนการสอน

(N = 78)			
รายการ	μ	σ	การแปลผล
1. การจัดการเรียนรู้โดยพิจารณาจากมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	4.29	0.64	มากที่สุด
2. การวางแผนจัดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงนโยบายของโรงเรียน	4.28	0.50	มากที่สุด
3. การจัดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงเป้าหมายของวิชาพลศึกษา	4.40	0.58	มากที่สุด
4. มีการจัดเตรียมเนื้อหาที่ถูกต้องและมีความทันสมัย	4.24	0.56	มากที่สุด
5. มีการเตรียมงานที่มอบหมายให้กับนักเรียนที่มีความเหมาะสมเป็นไปตามลำดับเนื้อหา	4.37	0.58	มากที่สุด
6. งานที่มอบหมายให้มีความชัดเจนสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.32	0.53	มากที่สุด
7. ให้ผู้เรียนเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมตลอดการจัดการเรียนรู้	4.42	0.59	มากที่สุด
8. มีการจัดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล	4.40	0.60	มากที่สุด
9. มีการให้ข้อมูลย้อนกลับกับผู้เรียนเสมอ	4.28	0.59	มากที่สุด
10. เนื้อหาที่สอนสามารถเชื่อมโยงไปยังสาขาวิชาอื่น	4.12	0.75	มาก
11. มีการประเมินความสามารถอย่างต่อเนื่องเพื่อวางแผนการสอน	4.36	0.55	มากที่สุด
12. การปรับเปลี่ยนวิธีการสอนมีผลมาจากการประเมินผลแบบเป็นระยะ	4.32	0.59	มากที่สุด
รวม	4.32	0.60	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับการปฏิบัติตามการวางแผนการสอนของนิสิตครูสาขาวิชาพลศึกษา ในภาพรวมมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.32$, $\sigma = 0.60$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าส่วนใหญ่ นิสิตมีระดับการปฏิบัติตามการวางแผนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ให้ผู้เรียน

เรียนรู้โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมตลอดการจัดการเรียนรู้ ($\mu = 4.42$, $\sigma = 0.59$) รองลงมาคือการจัดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงเป้าหมายของวิชาพลศึกษา ($\mu = 4.40$, $\sigma = 0.58$) และน้อยที่สุดคือ เนื้อหาที่สอนสามารถเชื่อมโยงไปยังสาขาวิชาอื่น ($\mu = 4.12$, $\sigma = 0.75$)

4. ด้านการปฏิบัติการสอน

ตารางที่ 2 ระดับการปฏิบัติการสอน

(N = 78)			
รายการ	μ	σ	การแปลผล
1. มีการชี้แจงเกี่ยวกับระเบียบการเข้าชั้นเรียน	4.44	0.50	มากที่สุด
2. มีการชี้แจงเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้กับผู้เรียนได้อย่างชัดเจน	4.35	0.55	มากที่สุด
3. การนำเข้าสู่บทเรียนโดยการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความพร้อม	4.33	0.55	มากที่สุด
4. การจัดกิจกรรมไปตามลำดับขั้นการเรียนรู้แต่ละทักษะ	4.38	0.51	มากที่สุด
5. การจัดการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ค้นพบและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	4.29	0.64	มากที่สุด

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายการ	μ	σ	การแปลผล
6. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นทักษะกระบวนการ	4.42	0.57	มากที่สุด
7. การจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายตามความเหมาะสมกับเนื้อหาและสภาพของผู้เรียน	4.36	0.58	มากที่สุด
8. มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาสมรรถนะ 5 ด้าน	4.38	0.62	มากที่สุด
9. มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักคิดหาเหตุผลเพื่อการตัดสินใจในการปฏิบัติ	4.35	0.60	มากที่สุด
10. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยแทรกคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์	4.33	0.57	มากที่สุด
11. การใช้เทคนิคการพัฒนาความสามารถด้านความคิดวิเคราะห์วิจารณ์	4.31	0.63	มากที่สุด
12. การเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้และระดับของผู้เรียน	4.33	0.61	มากที่สุด
13. การปรับใช้สื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับสภาพของห้องเรียนขณะทำการจัดการเรียนรู้	4.40	0.63	มากที่สุด
14. การใช้แหล่งความรู้สื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนอย่างคุ้มค่า	4.35	0.64	มากที่สุด
15. การประเมินนักเรียนทุกคนอย่างต่อเนื่องด้วยเครื่องมือและวิธีการที่เหมาะสม	4.32	0.54	มากที่สุด
16. มีการชี้แจงการประเมินผลก่อนการเรียนการสอน	4.40	0.61	มากที่สุด
17. ใช้การประเมินที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นผู้เรียน	4.32	0.59	มากที่สุด
18. มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงและแก้ไขปัญหา	4.36	0.51	มากที่สุด
19. มีการบันทึกพัฒนาการของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ	4.31	0.54	มากที่สุด
20. มีการวัดและประเมินผลผู้เรียนก่อนการเรียนการสอน	4.35	0.64	มากที่สุด
21. มีการวัดและประเมินผลผู้เรียนระหว่างการเรียนการสอน	4.22	0.59	มากที่สุด
22. มีการวัดและประเมินผลผู้เรียนหลังการเรียนการสอน	4.40	0.56	มากที่สุด
รวม	4.35	0.58	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า

ระดับการปฏิบัติการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ของนิสิตครูสาขาวิชาพลศึกษา ในภาพรวมมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.35$, $\sigma = 0.58$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าส่วนใหญ่มีระดับการปฏิบัติการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุดโดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดมีการชี้แจงเกี่ยวกับระเบียบการเข้าชั้นเรียน ($\mu = 4.44$, $\sigma = 0.50$) รองลงมาคือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นทักษะกระบวนการ ($\mu = 4.42$, $\sigma = 0.57$) และน้อยที่สุดคือ มีการวัดและประเมินผลผู้เรียนระหว่างการเรียนการสอน ($\mu = 4.22$, $\sigma = 0.59$)

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษานำทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติของนิสิตครูสาขาวิชาพลศึกษาในระหว่างการฝึก

ประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์ โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา 2) ด้านการจัดการเรียนรู้ 3) ด้านการวางแผนการสอน และ 4) ด้านการปฏิบัติการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1) จากการศึกษาด้านข้อมูลขั้นพื้นฐานพบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีชั่วโมงสอน 8-12 คาบต่อสัปดาห์ ซึ่งเป็นไปตามที่ Faculty of Education, Kasetsart University (2017) โดยศูนย์ปฏิบัติการฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์ ที่กำหนดระยะเวลาของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์ รวมทั้งสิ้น 18 สัปดาห์ โดยปฏิบัติงานสอน 8-12 คาบต่อสัปดาห์ในประเด็นของรายวิชาที่นิสิตครูพลศึกษาทำการสอน นิสิตส่วนใหญ่สอนเฉพาะวิชาพลศึกษา จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 71.8 รองลงมาสอนวิชาพลศึกษาและวิชาสุขศึกษาจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4 ซึ่งการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน

ส่วนใหญ่มีครูที่สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาสุขศึกษาเป็นผู้สอน แต่ในบางโรงเรียนที่มีครูสุขศึกษาไม่เพียงพอ นิสิตครูสาขาวิชาพลศึกษาสามารถทำการสอนวิชาสุขศึกษาได้ เนื่องจากในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษากำหนดให้นิสิตเรียนรายวิชาหลักและวิธีการสอนสุขศึกษาในโรงเรียน

2) ด้านการจัดการเรียนรู้ นิสิตส่วนใหญ่คำนึงถึงความสำคัญของการศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้บัญญัติแนวทางในการจัดการศึกษา ซึ่งจากมาตรา 6 กล่าวว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจสติปัญญาความรู้และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” เป็นแนวทางที่ครูผู้สอนใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับ Pangrazi and Beighle (2013) ที่กล่าวว่า

“พลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเจริญเติบโตของเด็กทุกคนโดยผ่านกิจกรรมทางกาย” นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Lacy (2015) และ Shimon (2011) ที่กล่าวว่า “โครงสร้างของโปรแกรมพลศึกษา ควรจะให้ประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเจริญเติบโตตามกรอบการเรียนรู้ของของวิชาพลศึกษา (Learning domains) ซึ่งประกอบด้วย สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพพิสัย พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และเจตคติพิสัย” และนิสิตส่วนใหญ่จัดการเรียนการสอนมุ่งพัฒนา ความรู้ทักษะ คุณธรรมและจริยธรรมสมรรถภาพทางกายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายของวิชาพลศึกษาที่ต้องการให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์สังคม และสติปัญญาซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายของการสอนวิชาพลศึกษา

นิสิตส่วนใหญ่มีการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานและตัวชี้วัด ที่ครูผู้สอนต้องทำการศึกษาเพื่อใช้เป็นแนวในการจัดการเรียนรู้ เช่น จุดมุ่งหมายของหลักสูตรในการพัฒนาผู้เรียน หลักการสำคัญในการจัดการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้และการประเมินผลการเรียนรู้

นิสิตส่วนใหญ่ดำเนินการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นเตรียม ขั้นอธิบายและสาธิต ขั้นฝึกหัด ขั้นนำไปใช้ และขั้นสรุป เวลาที่ใช้สอนคือ 5, 10, 15, 15, 5 นาที ตามลำดับแสดงให้เห็นว่านิสิตส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับขั้นของการฝึกหัดและขั้นของการนำไปใช้ ซึ่งเป็นขั้นที่นักเรียนจะได้มีส่วนในการเคลื่อนไหวมากที่สุด สอดคล้องกับ Pangrazi and Beighle (2013) ที่กล่าวว่า “นักเรียนควรมีส่วนร่วมกับกิจกรรมทางกายอย่างน้อย 50% ของเวลาเรียนทั้งหมด ดังนั้นครูผู้สอนจะต้องใช้เวลาอย่างคุ้มค่ามากที่สุด” และสอดคล้องกับ Rink (2002) ที่กล่าวว่า “ประสบการณ์การเรียนรู้มีความสำคัญ ที่ให้กับผู้เรียน ซึ่งมีเกณฑ์ที่ต้องพิจารณา คือ ประสบการณ์การเรียนรู้จะต้องมีศักยภาพในการที่จะพัฒนาความสามารถทางกลไกและทักษะผู้เรียน ต้องให้เวลาในการเคลื่อนไหวและการฝึกหัดกับนักเรียนทุกคนให้มากที่สุด ในระดับความสามารถที่เหมาะสม ต้องเหมาะสมกับระดับของประสบการณ์ของนักเรียนและควรจะมีบูรณาการทักษะ เจตคติ และความรู้เข้าด้วยกัน”

3) จากการศึกษาด้านการวางแผนการสอนนิสิตส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการให้ผู้เรียนเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมตลอดการจัดการเรียนรู้ซึ่งการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนจะต้องมีการวางแผนการสอน ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกับการเรียนรู้มากที่สุด โดยใช้เทคนิคและวิธีสอนที่หลากหลาย ซึ่ง Dast and Pangrazi (2009) กล่าวว่า “องค์ประกอบของการสอน ที่มีประสิทธิภาพคือ สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และให้ความสนใจในการเรียน สภาพแวดล้อมและการวางแผนจะทำให้นักเรียนได้รับโอกาสในการเรียนทักษะ” และสอดคล้องกับ Pangrazi and Beighle (2013) ที่กล่าวว่า “การตรวจสอบผู้เรียนอยู่ตลอดเวลาจะทำให้มั่นใจได้ว่าผู้เรียนสนใจกับสิ่งที่เรียนและปฏิบัติทักษะได้อย่างถูกต้อง”

พลศึกษาเป็นการศึกษา การฝึกปฏิบัติและการเห็นคุณค่าของศาสตร์และศิลป์ของการเคลื่อนไหวของมนุษย์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการศึกษาทั้งหมด Harrison, et. al. (2001) การจัดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงเป้าหมายของวิชาพลศึกษานิสิตส่วนใหญ่ดำเนินการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาโดยคำนึงถึงเป้าหมายของวิชาพลศึกษา ซึ่ง Lacy (2015) ได้กล่าวถึงพลศึกษาว่า “ความสำเร็จสูงสุดของโรงเรียน ขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการช่วยเหลือผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมาย (goals) ตามกรอบการเรียนรู้ของวิชาพลศึกษา (Learning domains) โดยการวางแผนและการนำประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายไปใช้ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง

สอดคล้องกับ Shimon (2011) ที่กล่าวว่า “พลศึกษา เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมทางกายเพื่อพัฒนาคนทั้งมวล ร่างกายและจิตใจ” นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Pangrazi and Beighle (2013) ที่กล่าวว่า “พลศึกษา เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นไปที่การพัฒนาการเรียนรู้ทุกด้าน ได้แก่ ทักษะ เจตคติ และความรู้อัน”

จากผลการวิจัย การจัดการเรียนรู้ที่เป็นกรนำเนื้อหาที่สอนสามารถเชื่อมโยงไปยังสาขาวิชาอื่นมีค่าน้อยที่สุดโดยเป็นการเรียนการสอนที่เน้นบูรณาการ ซึ่ง Kammanee (2016) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นการบูรณาการว่า “การนำเนื้อหาสาระที่มีความเกี่ยวข้องกันมาสัมพันธ์ให้เป็นเรื่องเดียวกันและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในลักษณะที่เป็นองค์รวม และสามารถนำความรู้ความเข้าใจไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้” ซึ่ง Pangrazi and Beighle (2013) ได้ยกตัวอย่างของการบูรณาการความรู้ทางพลศึกษากับความรู้เกี่ยวกับเชิงกลมาใช้กับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาว่า “หลักของเชิงกลเป็นส่วนความสามารถในการปฏิบัติทักษะ เป็นสิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องสอนเด็ก ในการปฏิบัติทักษะที่เหมาะสม เพื่อไม่ให้เขามีการเคลื่อนไหวที่ไม่ถูกต้อง เช่น ความมั่นคง การใช้แรงการยกวัตถุและการเคลื่อนไหว”

4) จากการศึกษาด้านการปฏิบัติการสอนนิสิตส่วนใหญ่มีการชี้แจงเกี่ยวกับระเบียบการเข้าชั้นเรียนซึ่งเป็นรายละเอียดทุกอย่างเกี่ยวกับรายวิชาที่เรียน ซึ่งนักเรียนทุกคนควรจะได้รับทราบก่อนการเรียนการสอนจะเริ่มขึ้น ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่านิสิตได้นำหลักของการสอนวิชาพลศึกษาไปใช้ โดย Sinlarat (2015) กล่าวว่า “จุดมุ่งหมายของการสอนบางทีก็เรียกกันว่าวัตถุประสงค์รายวิชามีความสำคัญมาก เพราะจะทำให้ผู้สอนทราบว่าตนกำลังจะทำอะไร เพื่อใคร” สอดคล้องกับ Pangrazi and Beighle (2013) ที่กล่าวว่า “การจัดการชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับ การให้นักเรียนทราบว่าผู้สอนต้องการอะไร ถ้าไม่มีแนวทางและระเบียบปฏิบัติจะทำให้ นักเรียนต้องคาดเดาคาดเดาคาดหวังจากผู้สอน ทำให้นักเรียนรู้สึกไม่สบายใจ”

นิสิตส่วนใหญ่มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นทักษะกระบวนการโดย TisanaKammanee (2016) ได้กล่าวว่า “ทักษะกระบวนการเป็นทักษะที่เกี่ยวข้องกับวิธีดำเนินการต่างๆ ซึ่งอาจเป็นกระบวนการทางสติปัญญา เช่นกระบวนการสืบสอบแสวงหาความรู้ หรือกระบวนการคิดต่าง ๆ อาทิ การคิดวิเคราะห์ การอุปนัย การนิรนัย การใช้เหตุผล การสืบสอบ การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และการคิด

อย่างมีวิจารณญาณเป็นต้น หรืออาจเป็นกระบวนการทางสังคม” ในการสอนวิชาพลศึกษานั้นผู้สอนต้องดำเนินการสอนเป็นขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นเตรียม ขั้นอธิบายและสาธิต ขั้นฝึกหัด ขั้นนำไปใช้ และขั้นสรุป เป็นไปตามที่ Pangrazi and Beighle (2013) ที่เสนอว่า “การสอนที่มีประสิทธิภาพเป็นหลักสำคัญของการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนจะถ่ายทอดข้อมูลไปยังนักเรียนได้อย่างไร ข้อมูลต่างเช่น ทักษะที่กำหนดไว้ การอธิบายองค์ประกอบของทักษะ การอธิบายว่าทักษะจะนำไปใช้ เมื่อไหร่ ทำไม่ถึงใช้ และใช้อย่างไร”

จากผลการวิจัย การวัดและประเมินผลผู้เรียนระหว่างการเรียนการสอนมีค่าน้อยที่สุด แต่อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งการประเมินผลผู้เรียนระหว่างการเรียนการสอน มีความสำคัญในการจัดการเรียนรู้ ซึ่ง Mitchell and Walton - Fissette (2016) กล่าวว่า “ในฐานะที่เป็นผู้สอน จะประเมินผู้เรียนด้วยสองเหตุผลคือ เหตุผลแรกเป็นข้อมูลที่ได้รับจากตัวผู้เรียน ที่เรียกว่า การประเมินผลเป็นระยะ (formative assessment) และเหตุผลข้อที่สองคือการรวบรวมข้อมูลเพื่อตัดสินผลการเรียน เรียกว่า การประเมินผลแบบสรุป (summative assessment)” สอดคล้องกับ Rink (2002) และ Shimon (2011) ที่กล่าวว่า “การประเมินเป็นระยะเป็นการประเมินผลที่พยายามประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียน เป็นข้อมูลสำคัญของการจัดการเรียนรู้ สามารถที่จะดำเนินการได้ตลอดในระหว่างที่ดำเนินการจัดการเรียนการสอน”

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. จากผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่าประเด็นที่มีค่าน้อยที่สุดคือ การจัดเตรียมเนื้อหาที่ถูกต้องและมีความทันสมัยดังนั้นจึงควรมีการเตรียมแหล่งการเรียนรู้ที่ทันสมัย ให้นิสิต มีการจัดหาหนังสือและตำราที่มีเนื้อหาทันสมัย และการจัดอบรมความรู้เกี่ยวกับพลศึกษาที่ใหม่ๆ ที่สามารถให้นิสิตนำไปถ่ายทอดให้กับนักเรียนได้

2. นิสิตควรได้มีโอกาสศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยเนื้อหาที่สอนสามารถเชื่อมโยงไปยังสาขาวิชาอื่นได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบของการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่นำมาช่วยในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

References

- Boonchai, K. (2012). *Measurement for Evaluation in Physical Education*. Bangkok: Department of Physical, Kasetsart University, Faculty of Education. [in Thai].
- Capel, S. & Whitehead, M. (2010). *Learning to Teaching Physical Education in The Secondary School*. 3rd Edition. Sudbury, London: Routledge.
- Darst, P. W. & Pangrazi, R. P. (2009). *Dynamic Physical Education for Secondary School Students*. San Francisco, CA: Pearson Benjamin Cummings.
- Faculty of Education, Kasetsart University. (2017). *Field Experience Manuals*. Bangkok: Faculty of Education, Kasetsart University. [in Thai].
- Harrison J.M., Blakemore, C. L. & Buck, M. M. (2001). *Instructional Strategies for Secondary School Physical Education*. 5th Edition. Boston, MA: McGraw-Hill.
- Kammanee, T. (2016). *Science of Teaching*. Bangkok: Chulalongkorn University Press. [in Thai].
- Lacy, A.C. (2015). *Measurement and Evaluation in Physical Education and Exercise Science*. Boston, MA: Pearson.
- Lund, J. & Tannehill, D. (2005). *Standards - Based Physical Education Curriculum Development*. Sudbury, MA: Jones and Bartlett.
- Lund, J. M. & Veal, L. (2013). *Assessment-Driven Instruction in Physical Education: a Standards-Based Approach to Promoting and Documenting Learning*. Champaign, IL: Human Kinetics.
- Mitchell S. A. & Walton – Fissette, J. L. (2016). *The Essentials of Teaching Physical Education: Curriculum, Instruction, and Assessment*. Champaign, IL: Human Kinetics.
- Pangrazi, R. P. & Beighle, A. (2013). *Dynamic Physical Education for Elementary School Children*. Boston, MA: Pearson.
- Rink, J. E. (2002). *Teaching Physical Education for Learning*. Boston, MA: McGraw-Hill.
- Shimon, J.M. (2011). *Introduction to Teaching Physical Education: Principles and Strategies*. Champaign IL: Human Kinetics.
- Sinlarat, P. (2015). *Principles and Techniques of Teaching in Higher Education*. Bangkok: Chulalongkorn University Press. [in Thai].